

Sygn. akt VI P 476/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Beata Piórek

Protokolant Patryk Barski

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2019 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa E.B.

przeciwko (...) w G.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) w G. na rzecz powódki E.B. kwotę 1401 , 96 zł / jeden tysiąc czterysta jeden złotych 96/100/ tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 10 2018r. do dnia zapłaty

II. powództwo oddala w pozostałym zakresie

III. Zasądza od powoda E. B. na rzecz pozwanego (...) w G. kwotę 2349 zł / dwa tysiące trzysta czterdzieści dziewięć złotych / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

IV. Zasądza od pozwanego (...) w G. na rzecz powoda E.B. kwotę 351 zł / trzysta pięćdziesiąt jeden złotych / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

V. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku kwotę 71 zł / siedemdziesiąt jeden złotych/ tytułem opłaty od pozwu od obowiązku uiszczenia której powódka była zwolniona z ustawy

VI. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 3 500 zł / trzy tysiące pięćset złotych/

Sygn. akt VI P 476/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 26 września 2018 roku powódka E. B.wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) z siedzibą w G. kwoty 10.514, 70 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zwróconego przez E. B.zasiłku chorobowego za okres od 5 lipca 2014 roku do 12 listopada 2014 roku. Ponadto, powódka domagała się również zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu E.B.wskazała, iż wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 10 lipca 2018 roku w sprawie (...) utrzymano w mocy decyzję ZUS z dnia 4 października 2017 roku, zgodnie z którą powódka zobowiązana była do zwrotu kwoty 10.514, 70 zł tytułem nienależnie pobranego zasiłku chorobowego, gdyż w okresie od 5 lipca 2014 roku do 12 listopada 2014 roku wykonywała pracę na rzecz pozwanego. Powódka wskazała, iż w dniu 1 lipca 2018 roku dokonała przelewu w/w kwoty na rzecz ZUS i tym samym zrealizowała wyrok sądowy. Powódka stała na stanowisku, iż w związku z wykonywaniem pracy na rzecz pozwanego w okresie pobierania zasiłku chorobowego

utraciła prawo do tego zasiłku za co należy jej się zapłacić za wykonaną pracę, a przynajmniej zwrot poniesionej przez nią szkody w kwocie 10.514,70 zł. Pozwany wzbogacił się wskutek pracy wykonywanej na jego rzecz przez powódkę w okresie od lipca do listopada 2014r. Powódka wskazała w pozwie, że w dniu 12 lipca 2018 roku wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 10.514, 70 zł wykonania czego pozwany odmówił wskazując na nieprawomocność wyroku.

/pozew k. 3-4/

W odpowiedzi na pozew z dnia 7 listopada 2018 roku pozwane (...) w G. wniosło o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwane Stowarzyszenie wskazało, że powódka nie określiła precyzyjnie swojego żądania, a z treści uzasadnienia pozwu wynika, że jest to roszczenie o wypłatę zaległego wynagrodzenia za miesiące od lipca do listopada 2014 roku, które stało się wymagalne najpóźniej z dniem 10 grudnia 2014 roku w związku z czym upłynął 3 letni termin jego przedawnienia, co skutkować winno oddaleniem powództwa w całości.

Ponadto pozwany wskazuje, że roszczenie powódki jest bezzasadne, gdyż sama powódka stwierdziła w toku postępowania prowadzonego w sprawie(...), że w przedmiotowym okresie nie świadczyła pracy na rzecz Stowarzyszenia, a wszystkie czynności wykonywała społecznie jako członek zarządu. Pozwany podnosi, że skoro sama powódka tak twierdzi, to nie powinna za te pracę otrzymać wynagrodzenia, jednakże w dniu 30 listopada 2014 roku powódka pobrała z kasy Stowarzyszenia kwotę 1822,95 zł tytułem „rozliczenia wynagrodzenia za m-ce 6 i 7/2014”. Następnie w dniu 28 października 2014 roku powódka pobrała z kasy Stowarzyszenia kwotę 1000 zł tytułem „zaległego wynagrodzenia”. Pozwany podkreśla, że mimo iż w tytule wypłaty nie wskazano jakiego okresu miało ono dotyczyć, to należy wziąć pod uwagę fakt, iż zgodnie z poprzednim dowodem wypłaty wynagrodzenie za czerwiec i lipiec 2014 roku zostało rozliczone, a powódka nie zgłaszała roszczeń o wynagrodzenie za miesiące wcześniejsze tego roku oraz fakt, że wypłata nastąpiła w dniu 28 października 2014 roku przyjąć należy, że wynagrodzenie to dotyczyło miesięcy od sierpnia do października 2014 roku.

Pozwany wskazał, że powódka w żaden sposób nie odniosła się do odpowiedzi pozwanego na wezwanie do zapłaty, w której to odpowiedzi pozwany powołał w/w okoliczności.

/odpowiedź na pozew k. 14-15/

Na rozprawie w dniu 16 stycznia 2019r. pełnomocnik powódki wskazał, iż roszczenie dochodzone pozwem to roszczenie odszkodowawcze z mocy art. 415 k.c. , pozwany korzystając z pracy powódki w okresie od lipca do listopada 2014r. nie wypłacił wynagrodzenia , powódka świadczyła pracę na prośbę pozwanego , a pozwany powinien był nie dopuścić powódki do pracy , czynem bezprawnym w ocenie powódki było zawiadomienie przez pozwanego o świadczeniu pracy przez powódkę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Protokół rozprawy z dnia 16 01 2019r. k. 33 i 34 , nagranie k. 35

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E.B. uprzednio P.) była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w (...) w G. na stanowisku zarządcy targowiska na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony 4 05 2010r. , od 1 02 2012r. z wynagrodzeniem 3400 zł miesięcznie brutto. Stosunek pracy powódki ustał 12 09 2016r.

/okoliczności niesporne - umowa o pracę z 4 05 2010r. - akta osobowe cz b k . 1 , aneks k. 55 cz b akt osobowych , świadectwo pracy k. 76 cz c akt osobowych /

W roku 2014 E. B.była również członkiem zarządu pozwanego stowarzyszenia, a nadto prowadziła na targowisku własne stoisko. Członkami zarządu byli również J. P. i M. N. , jednakże z zarządu jedynie powódka zajmowała się w ramach zarządu umowami , dokumentacją i kontaktami z biurem rachunkowym.

/ dowód : zeznania J. P. k. 56 – 57 , nagranie k. 58 /

Do obowiązków powódki w ramach umowy o pracę należało kierowanie targowiskiem, przygotowywanie dokumentów związanych z miejscami na targowisku, ustalanie wysokości opłat dla kupców i pobieranie opłat, kwestia przestrzegania regulaminu targowiska, rozstrzyganie kwestii spornych między kupcami.

/dowód: zeznania powódki k. 55, zeznania za pozwanego J. P. k. 56v , nagranie k. 58 , uzasadnienie wyroku w sprawie (...) w zw. Z zeznaniami powódki k. 55 /

W dniu 28 czerwca 2014. Powódka uzyskała zaświadczenie lekarskie , że jest w drugim miesiącu ciąży , przewidywany termin porodu określono na (...)

Dowód : zaświadczenie lekarskie z 28 06 2014r. k. 30 cz b akt osobowych

Powódka E. B.w związku z niezdolnością do pracy z powodu choroby uzyskała zaświadczenia lekarskie ZUS ZLA o niezdolności do pracy w okresach od dnia 28.06.2014 r. do 11.07.2014 r., od 12.07.2014 r. do 01.08.2014 r., od 02.08.2014 r. do 20.08.2014 r., od 21.08.2014 r. do 10.09.2014 r., od 11.09.2014 r. do 17.09.2014 r., od 18.09.2014 r. do 15.10.2014 r. Zaświadczenia zostały przekazane przez powódkę do biura rachunkowego (...), w którym ich otrzymanie potwierdziła M. P.. Pozostali członkowie zarządu stowarzyszenia nie zostali poinformowani ani przez powódkę ani przez M. P. o niezdolności powódki do pracy z powodu choroby we wskazanych okresach.

Zaświadczenia te powódka przedłożyła wprost do biura rachunkowego (...) M. P. z pominięciem pozostałych członków zarządu pozwanej.

Dowód : zeznania J. P. k. 56-57 , nagranie k. 58 w zw. z zaświadczeniami o niezdolności do pracy – w aktach osobowych cz b kopie

Pismem z dnia 29 09 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. zwrócił się do pozwanego stowarzyszenia z informacją , że w przypadku nieprzerwanej niezdolności do pracy kolejne zaświadczenia przesyła się do oddziału ZUS bez konieczności ponownego składania zaświadczenia płatnika składek ZUS Z 3 . Należy jednak podać datę zaświadczenia lekarskiego płatnikowi składek przez **ubezpiezonego oraz informację , czy tytuł ubezpieczenia , jak również ubezpieczenie chorobowe lub wypadkowe trwa nadal , poświadczając te informacje pieczęcią i podpisem upoważnionego pracownika.**

W związku z powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował , że następne druki ZUS ZLA bez ww adnotacji z pieczęcią i podpisem płatnika będą odsyłane do zakładu pracy w celu uzupełnienia.

Dowód: pismo ZUS Oddział w G. z dnia 29 09 2014 r. k. 39 cz b akt osobowych

Zaświadczenie o niezdolności do pracy powódki na okres od dnia 16.10.2014r. do 12.11.2014 r. zgodnie z powyższym zaleceniem ZUS zostało już dostarczone członkowi Zarządu M. N., która dokonała adnotacji na dokumencie w dniu 16 10 2014r. , że powódka jest nadal zatrudniona w Stowarzyszeniu , a ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe trwa nadal.

/okoliczność niesporna kopia zaświadczenia o niezdolności do pracy z adnotacją – akta osobowe cz b k. 41/

Powódka E.B. w okresie orzeczonej niezdolności do pracy od 5 07 2014 do 12 11 2014 w pełni wykonywała swoje obowiązki służbowe związane z zatrudnieniem na stanowisku kierownika targowiska tj. przygotowywała oraz sporządzała dokumenty, pobierała opłaty. Przebywała na terenie targowiska, sprawowała kontrolę nad bieżącą działalnością, a także była dostępna dla interesantów w biurze targowiska.

Powódka w okresie niezdolności do pracy wprowadzała do obowiązków nowego inkasenta tj. I. G.. Instruowała w/w jak należy prawidłowo wypełniać dokumenty związane z poborem należności.

/dowód: akta sprawy (...)wyrok i uzasadnienie wyroku k 121 -138 oraz zeznanie powódki w sprawie niniejszej k. 54v-56 , nagranie k. 58 /

Pozostali członkowie zarządu Stowarzyszenia J. P. i M. N. posiadali wiedzę na temat tego, że powódka jest w ciąży, jednakże nie mieli świadomości, że powódka świadczy pracę w okresie niezdolności do pracy udokumentowanej zwolnieniem lekarskim do dnia 16 10 2014r. , kiedy to przedłożone zostało do podpisu i poświadczenia ubezpieczeń społecznych przez powódkę M. N. zwolnienie lekarskie ZUS ZLA za okres 16 10 2014 do 12 11 2014 , zgodnie z zaleceniem ZUS .

Zaświadczenia o niezdolności do pracy za okres wcześniejsze do 15 10 2014r. dostarczane były przez powódkę bezpośrednio do niezależnego biura rachunkowego (...), z którym członkowie zarządu J. P. i M. N. bezpośrednio nie współpracowali z uwagą na to, że mieściło się to w obowiązkach powódki.

Od 16 października 2014 roku na polecenie ZUS wpływ zaświadczenia o niezdolności do pracy i ubezpieczenie potwierdzane były przez członka zarządu M. N..

/dowód: zeznania za pozwanego J. P. k. 56-56v, nagranie k. 58 /

E.B.pobrała zasiłek chorobowy za okres od 05.07.2014r. do 12.11.2014r w kwocie 19 172,80 zł , za miesiące październik 2014 w kwotach po 3004, 34 zł i listopad 2014 w kwocie 3104, 20 zł .

Dowód : zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach z ubezpieczenia społecznego k. 47-48 akt(...)

W dniu 28 10 2014r. powódka pobrała z kasy pozwanego kwotę 1 000 zł tytułem wynagrodzenia zaległego za czerwiec i lipiec 2014.

W dniu 30 11 2014r. powódka pobrała z kasy pozwanego kwotę 1822, 85 zł tytułem końcowego rozliczenia wynagrodzenia za czerwiec i lipiec 2014r.

Dowód : kasa wypłaci kw z 30 11 2014r. k. 22 , dowód wypłaty kw k. 23 , zeznania powódki k. 54v-55-56 , nagranie k. 58 , listy płac k. 39-50

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku wyrokiem z dnia 13.09.2017r. zasądził od pozwanego (...) na rzecz E. P. (obecnie B.) kwotę 19 172,80 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w związku z tym, że Sąd ustalił, że E. B.nie wykorzystywała urlopu wypoczynkowego w naturze w związku z zatrudnieniem na stanowisku kierownika targowiska.

Dowód : wyrok z dnia 13 09 2017r. k.289-290 akt (...) – załączone

Pozwane stowarzyszenie powiadomiło Zakład Ubezpieczeń Społecznych o wykonywaniu przez powódkę pracy zarobkowej w trakcie zwolnienia lekarskiego w roku 2014r.

Okoliczność niesporna

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2018r. zapadłym w sprawie o sygn.. akt (...)Sąd Rejonowy Gdańsk- Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych Wydziału VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z odwołania od decyzji z dnia 4 października 2017 r., znak (...), z udziałem strony zainteresowanej (...) w G.; zmienił zaskarżoną decyzję **odmawiającą powódce prawa do zasiłku chorobowego za okres od 05.07.2014r. do 01.08.2014r., od 21.08.2014r. do 10.09.2014r., od 18.09.2014r. do 12.11.2014r. i zobowiązującą do zwrotu wypłaconego zasiłku chorobowego w kwocie 10 514,70 zł oraz odsetek w kwocie 2425,38 zł** , Sąd w wyroku z dnia 10 07 2018r, że ustalił, iż E.B.nie ma obowiązku zwrotu odsetek w kwocie 2425, 38 zł (dwa tysiące czterysta dwadzieścia pięć złotych 38/100), oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

Z uzasadnienia wyroku z dnia 10 07 2018r. wynika , iż Sąd ten ustalił m.i. , że do obowiązków ubezpieczonej jako kierownika targowiska należało zarządzanie targowiskiem, przygotowywanie dokumentów związanych z miejscami na targowisku, w tym umów najmu dzierżawy, zleceń itp., sporządzenie pism do urzędów np. Urzędu Miasta, ustalanie wysokości opłat dla kupców i pobieranie opłat, wystawianie faktur, kontrola właściwego wykorzystywania miejsc przez najemców, kontrola opłat abonamentowych, rozwiązywanie sytuacji konfliktowych na targowisku. E.B.była też odpowiedzialna za porządek na targowisku, przestrzeganie regulaminu, kontrolowała pracę wszystkich zatrudnionych osób na targowisku. Wykonywała też inne czynności na polecenie Zarządu np. w 2012r. przygotowywała dokumenty do odbioru hali targowej . E. B.w okresie orzeczonej niezdolności do pracy normalnie wykonywała swoje obowiązki związane z zatrudnieniem na stanowisku kierownika targowiska. Przygotowywała i sporządzała dokumenty, pobierała opłaty, dokonywała wpłat. Przebywała na terenie targowiska, sprawowała kontrolę nad bieżącą działalnością i była dostępna dla petentów w biurze targowiska. W związku z zatrudnieniem I. G. na stanowisku inkasenta od dnia 1 listopada 2014r. wprowadzała ją do obowiązków, pokazywała jej, jak należy prawidłowo wypełnić dokumenty związane w wypłatą i poborem należności. E. B. pobrała zasiłek chorobowy za okres od 05.07.2014r. do 01.08.2014r., od 21.08.2014r. do 10.09.2014r., od 18.09.2014r. do 12.11.2014r w kwocie 19 172,80 zł.

Zdaniem Sądu E.B. wszystkie czynności związane z prowadzeniem spraw targowiska wykonywała w związku z zatrudnieniem na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierownika targowiska. Nawet, jeśli Zarząd Stowarzyszenia zlecał jej inne dodatkowe czynności, to traktowała te obowiązki jako związane z zatrudnieniem na stanowisku kierownika targowiska, a nie ze sprawowaniem funkcji członka Zarządu. Jak sama przyznała E. B.w sprawie pracowniczej o ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, że wszystkie czynności dotyczące targowiska , jak również zlecane przez Zarząd rozumiała tak ” że **przygotowywała to jako kierownik targowiska, a nie jako prezes**”. W sprawie pracowniczej wnioskodawczyni dążyła do wykazania, że wszystkie czynności jakie podejmowała dla (...)były związane z zatrudnieniem na stanowisku kierownika targowiska, że miała szereg różnorodnych obowiązków i w związku z tym przysługuje jej prawo do ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, którego nie wykorzystwała w okresie zatrudnienia, gdyż z uwagi na ogromny zakres obowiązków nie była w stanie korzystać z dni wolnych. Sąd w sprawie(...) w całości podzielił prezentowane wówczas stanowisko przez wnioskodawczynię i w całości dał jej wiarę i jednocześnie ustalił, że wnioskodawczyni „przydano w stosunku pracy dodatkowych obowiązków”, jak również, że nie rozdzielano funkcji prezesa od kierownika targowiska, a w ramach stosunku pracy wnioskodawczyni miała zajmować się stowarzyszeniem. Dlatego też sąd uznał, że wnioskodawczyni nie wykorzystwała urlopu wypoczynkowego w naturze i w związku z tym zasądził od pozwanego Stowarzyszenia na jej rzecz kwotę 19 172,80 tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Sąd wskazał , że nie może być tak, że w zależności od celu postępowania i oczekiwanego rozstrzygnięcia- w jednej ze spraw E. B. twierdzi, że wszystko, co robiła na rzecz stowarzyszenia związane było z wykonywaniem obowiązków pracowniczych i dlatego ma prawo do urlopu, gdyż nie wykorzystwała go w naturze z uwagi na nadmiar obowiązków i jednocześnie z uwagi na szeroki zakres obowiązków ustalone wynagrodzenie w umowie o pracę nie mogło być traktowane jako niegodziwe. Natomiast w sprawie ubezpieczeniowej wnioskodawczyni marginalizuje wykonywane obowiązki na podstawie umowy o pracę i wskazuje, że wszystkie dokumenty, które podpisywała i sporządzała nie były związane z jej pracą na stanowisku kierownika targowiska, lecz wykonywaną społecznie funkcją członka Zarządu. Trzeba też mieć na uwadze, że wnioskodawczyni jako kierownik targowiska była odpowiedzialna za wszystkie sprawy dotyczące targowiska, w tym związane ze sprzątnięciem targowiska, sprzątnięciem toalet, czy wynajmem lokali użytkowych i w związku z tym to ona była odpowiedzialna za wybór właściwej osoby, przygotowanie odpowiednich umów dla kontrahentów i jeśli nawet księgowa pomagała jej, sporządzała projekty umów lub udzielała wskazówek, to i tak odpowiedzialność za zapisy zawarte w umowach skutkujące określonym funkcjonowaniem targowiska obarczały wnioskodawczynię. E. B., pełniąc stanowisko kierownicze, ponosiła odpowiedzialność za prawidłowe funkcjonowanie obiektu. Trzeba też mieć na uwadze, że jeśli dokonywano szczegółowych uzgodnień w ramach Zarządu, to wnioskodawczyni była odpowiedzialna za wprowadzenie uzgodnionych elementów do treści umów i w związku z tym musiała czuwać nad tym, aby ostateczna treść przygotowanych umów była zgodna z wolą Zarządu. Dokumenty, które podpisywała wnioskodawczyni w okresie orzeczonej niezdolności do pracy dotyczyły funkcjonowania targowiska(sprzątnięcia targowiska, sprzątnięcia toalet na targowisku, wynajmu lokali, pobierania opłat eksploatacyjnych, wypłacania należności za wykonane usługi,

wystawiania rachunków itp.) czyli były ściśle i bezpośrednio związane ze stanowiskiem, na jakim została zatrudniona na podstawie umowy o pracę tj. kierownika targowiska. Dlatego też sąd przyjął, że wszystkie dokumenty, które zostały złożone do akt ZUS oraz dowód wpłaty z 08.09.2014r. zostały podpisane przez E. B. w związku z jej zatrudnieniem na stanowisku kierownika targowiska. E. B. w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywała normalnie swoje obowiązki pracownicze związane z zatrudnieniem na stanowisku kierownika targowiska. Była obecna na terenie targowiska, przebywała w biurze i była dostępna dla potencjalnych petentów, którzy zgłosiliby się z różnymi sprawami dotyczącym targowiska. Była obecna w biurze podczas przypadkowej wizyty C. Ś. w sierpniu 2014r., omówiła z nim sprawę i wskazała, że dokładne ustalenia zostaną podjęte po dokonaniu uzgodnień z Zarządem Stowarzyszenia. W dniu 08.09.2014r. osobiście wystawiła dowód wpłaty zadatku, następnie przygotowała umowę najmu lokalu, która została podpisana w dniu 15.10.2014r. i kolejnego dnia osobiście przekazała klucze do lokalu po sprawdzeniu jego stanu technicznego i ustaleniu stanu licznika wody i sporządzeniu protokołu zdawczo-odbiorczego. Powyższe wskazuje, że wnioskodawczyni sprawowała bieżący nadzór nad sprawami dotyczącym targowiska i brała udział we wszystkich etapach związanych z procesem wynajmu lokali począwszy od złożenia oferty poprzez zapłatę zadatku, podpisanie umowy, aż do przekazania lokalu. Wnioskodawczyni przeszkoliła zatrudnionego od dnia 1 listopada 2014r. pracownika na stanowisku inkasenta, wyjaśniła mu, w jaki sposób należy wypełniać odpowiednie dokumenty, co również wskazuje że nadal sprawowała bieżącą kontrolę nad pracownikami i dbała o to, aby pracownicy wykonywali swoje obowiązki w sposób należyty. Z treści wystawianych dokumentów wynika też, że E. B. sprawowała bieżący nadzór nad targowiskiem i wykonywaniem pracy przez zatrudnionych pracowników. To ona jako kierownik targowiska dostarczała zleceniobiorcom(lub osobom zatrudnionym na podstawie umowy o dzieło) materiały i narzędzia niezbędne do wykonania pracy oraz przekazywała informacje niezbędne do wykonania pracy. Po zakończeniu umowy oceniała sposób wykonania pracy i go akceptowała, jeśli praca była wykonana zgodnie z warunkami umowy i następnie zatwierdzała do wypłaty stosowną kwoty. To wnioskodawczyni sporządzała pismem ręcznym dokumenty wpłaty, czy wypłaty i pobierała pieniądze od kontrahentów lub je wypłacała. Dlatego też w ocenie sądu orzekającego nie budziło wątpliwości, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy E. B. wykonywała pracę zarobkową. Nie miała natomiast znaczenia motywacja, dla jakiej wnioskodawczyni stawiała się w miejscu pracy. Nie ma bowiem znaczenia, czy konkretna praca podejmowana jest w celu zarobkowym, a więc, czy osiągnięcie dochodu było głównym motywem jej podjęcia (zob. A. Rzetecka-Gil, Komentarz do art. 17 (w:) Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Komentarz, Warszawa 2009, LEX), istotne jest jedynie, czy z wykonywaniem określonych czynności wiąże się uzyskanie prawa do wynagrodzenia. Dlatego nie miało znaczenia, czy wnioskodawczyni z własnej inicjatywy stawiała się w miejscu pracy, czy też została poproszona o to przez członków Zarządu Stowarzyszenia, aby nadal mimo zwolnienia lekarskiego wykonywała pracę na rzecz Stowarzyszenia na stanowisku kierownika targowiska.

E.B.w związku z wykonywaniem pracy w okresie orzeczonej niezdolności do pracy utraciła prawo do zasiłku chorobowego za 05.07.2014r. do 01.08.2014r., od 21.08.2014r. do 10.09.2014r., od 18.09.2014r. do 12.11.2014

Zgodnie z dyspozycją art. 66 ustawy zasiłkowej, jeżeli świadczenie zostało pobrane nienależnie z winy ubezpieczonego lub wskutek okoliczności, o których mowa w art. 15-17 i art. 59 ust. 6 i 7, wypłacone kwoty podlegają potrąceniu z należnych ubezpieczonemu zasiłków bieżących oraz z innych świadczeń z ubezpieczeń społecznych lub ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

E. B. miała świadomość tego, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie może wykonywać pracy zarobkowej . Wnioskodawczyni przyznała , że „wiedziała, że mając zwolnienie lekarskie, to nie może wykonywać czynności związanych z umową o pracę” k. 104 verte) .

E. B. w związku z chorobą uzyskała zaświadczenie o niezdolności do pracy na stanowisku kierownika targowiska i miała świadomość tego, że nie może wykonywać pracy związanej z pełnieniem funkcji kierownika targowiska. Wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie jej zasiłku chorobowego z tego tytułu i zasiłek był jej wypłacany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Jednocześnie wnioskodawczyni nadal wykonywała swoje obowiązki pracownicze wynikające z zatrudnienia na stanowisku kierownika targowiska. E. B. nadal świadczyła tę samą pracę na rzecz tego samego pracodawcy, w odniesieniu

do którego orzeczono jej niezdolność do pracy. ***E. B. świadomie wprowadziła w błąd organ rentowy, gdyż przedłożyła zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy na stanowisku kierownika targowiska w (...) i jednocześnie nadal świadczyła pracę na stanowisku kierownika targowiska na rzecz Stowarzyszenia. W związku z tym, że miała świadomość, że nie może wykonywać czynności związanych z umową o pracę, a mimo to wykonywała nadal te same czynności, to takie zachowanie nosi znamiona działania celowego, ukierunkowanego na uzyskanie zasiłku chorobowego w sytuacji kontynuowania zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy na tym samym stanowisku co do którego orzeczono niezdolność do pracy.***

Dlatego też sąd w wyroku z dnia 10 07 2018r. uznał, że zaistniały postawy do nałożenia na wnioskodawczynię obowiązku zwrotu wypłaconego świadczenia w kwocie 10 514,70 zł.

Wyrok z dnia 10 07 2018r. w sprawie (...) uprawomocnił się 11 09 2018r.

Dowód : wyrok z dnia 10 07 2018r.i uzasadnienie wyroku k. 114 , 120-138 zarządzenie k. 147 akt (...)

Powódka w dniu 1 sierpnia 2018r. dokonała zapłaty na rzecz ZUS kwoty 10 514 , 70 zł tytułem nienależnie pobranego zasiłku chorobowego zgodnie z wyrokiem z dnia 10 07 2018r. zapadłym w sprawie o sygn. akt (...)

Okoliczność niesporna - potwierdzenie transakcji k. 8

Wynagrodzenie powódki E.B. obliczane jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosił 3500 zł brutto.

Zaświadczenie k. 21

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów prywatnych, których treść nie została zakwestionowana przez strony, jak również nie budziła wątpliwości Sądu. Mając powyższe na uwadze, Sąd ocenił je na podstawie art. 245 k.p.c., zgodnie z którym dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Sąd oparł się także na dokumentach urzędowych zawartych w aktach sprawy (...) i aktach (...), uznał je za prawdziwe i wiarygodne zgodnie z treścią art.244 §1 k.p.c.

Sąd oparł się również na dokumentach zawartych w aktach osobowych powódki, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się także po części na zeznaniach złożonych przez powódkę E.B., a także na zeznaniach J. P. , które w świetle dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy uznać należało prawie w całości za wiarygodne , sąd dał wiarę zeznaniom w zakresie uzupełniającym się i zgodnym z treścią załączonych dokumentów, w jakim tworzyły one logiczną całość z pozostałymi dokumentami. Zeznania J. P. nie są wiarygodne jedynie w części dotyczącej tego , że nie miał wiedzy o korzystaniu przez powódkę ze zwolnień lekarskich aż do stycznia 2015r. , przy czym członek zarządu sam sprostował te zeznania wskazując, że dowiedział się o zwolnieniu lekarskim powódki w październiku 2014r. – co zgodne jest z treścią zapisu drugiego członka zarządu M. N. na zaświadczeniu o niezdolności do pracy za okres od 16 10 2014 do 12 11 2014r.

Sąd po części dał wiarę zeznaniom powódki E. B. w zakresie, w jakim dotyczą one przedstawienia ogólnego zarysu obowiązków na stanowisku kierownika targowiska, a także świadczenia pracy w czasie przebywania na zwolnieniu lekarskim, gdyż powyższe jest zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, powódka sama przyznaje , że zgadza się z ustaleniami zawartymi w uzasadnieniu wyroku zapadłego w sprawie (...), dzięki czemu sąd orzekający w sprawie niniejszej mógł na ustalenia te się wprost powołać . Sad nie dał wiary powódce co do tego , że pozostali członkowie zarządu wiedzieli o przebywaniu przez powódkę na zwolnieniach lekarskich do 15 10 2014r. , gdyż zeznania te nie są potwierdzone żadnymi innymi dowodami , a strona pozwana powyższemu zaprzecza.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo E. B. w niewielkiej części zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka żądała kwoty 10.514, 70 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za zwrot nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 5 lipca 2014 roku do 12 listopada 2014 roku, którą to kwotę powódka zwróciła do ZUS. Ponadto, powódka domagała się również zasądzenia kosztów procesu.

Powódka wykonywała pracę dla pozwanego na podstawie umowy o pracę jako kierownik targowiska . Była również w spornym okresie członkiem zarządu stowarzyszenia i wykonywała czynności związane z szeroko pojętym obiegiem dokumentów w stowarzyszeniu , współpracowała z biurem rachunkowym .

Powódka wykonywała samodzielnie pracę jako zarządca targowiska , przygotowywała dokumenty , a zwolnienia lekarskie dostarczała bezpośrednio do niezależnego biura rachunkowego(...), a więc z pominięciem pracodawcy tj. innych członków zarządu aż do 16 10 2014r. Pracodawca nie miał świadomości, że E.B. świadczy pracę będąc niezdolną do pracy aż do dnia 16 10 2014r. , co stwierdzone zostało zaświadczeniami lekarskimi. Powódka nie poinformowała pozwanego aż do 16 10 2014r. , że jest niezdolna do świadczenia pracy i przebywa na zwolnieniu lekarskim. Nie wynika to z dowodów zgromadzonych w sprawie niniejszej , ani sprawie (...), czy też (...).

Od 16 października 2014 r. na polecenie ZUS wpływ zaświadczeń o niezdolności do pracy potwierdzany był przez członka zarządu M. N. – pierwsze zaświadczenie lekarskie z dnia 16 10 2014r.

Od 16 października 2014 r. , kiedy to pierwszy raz M. N. potwierdziła wpływ zaświadczenia o niezdolności do pracy E.B. , pozwany w ocenie sądu również ponosi odpowiedzialność szkodę , jaką poniosła powódka w związku z pozbawieniem zasiłku chorobowego i nakazem zwrotu zasiłku chorobowego do ZUS , albowiem pozwany dopuścił powódkę do pracy, pomimo niezdolności do pracy poświadczonej zwolnieniem lekarskim .

W momencie powzięcia informacji o niezdolności powódki do pracy z powodu choroby , pozwany nie powinien był dopuścić powódki do pracy, gdyż jest to niezgodne z prawem pracy. Pomimo tego, pozwany przez cały okres , od kiedy dowiedział się o niezdolności powódki, który stwierdzony jest od 16 10 2014r. , nie podjął żadnych czynności zmierzających do niedopuszczenia powódki do pracy.

Art. 229. § 2 kodeksu pracy stanowi , iż pracownik podlega okresowym badaniom lekarskim. W przypadku niezdolności do pracy trwającej dłużej niż 30 dni, spowodowanej chorobą, pracownik podlega ponadto kontrolnym badaniom lekarskim w celu ustalenia zdolności do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku.

§ 3. Okresowe i kontrolne badania lekarskie przeprowadza się w miarę możliwości w godzinach pracy. Za czas niewykonywania pracy w związku z przeprowadzanymi badaniami pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, a w razie przejazdu na te badania do innej miejscowości przysługują mu należności na pokrycie kosztów przejazdu według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych.

§ 4. Pracodawca nie może dopuścić do pracy pracownika bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku w warunkach pracy opisanych w skierowaniu na badania lekarskie.

§ 4a. Wstępne, okresowe i kontrolne badania lekarskie przeprowadza się na podstawie skierowania wydanego przez pracodawcę.

5) dodatkowe wymagania kwalifikacyjne, jakie powinni spełniać lekarze przeprowadzający badania, o których mowa w § 1, 2 i 5, oraz sprawujący profilaktyczną opiekę zdrowotną, o której mowa w § 6 zdanie drugie

- uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego przebiegu i kompleksowości badań lekarskich, o których mowa w § 1, 2 i 5, profilaktycznej opieki zdrowotnej, o której mowa w § 6 zdanie drugie, a także informacji umożliwiających porównanie warunków pracy u pracodawcy oraz ochrony danych osobowych osób poddanych badaniom.

Z treści powyższej regulacji jasno wynika, że pracownik, aby podjąć pracę musi dysponować zaświadczeniem lekarskim o zdolności do pracy, a pracodawcy nie wolno dopuścić pracownika do pracy bez aktualnego orzeczenia o zdolności do pracy. Powódka w spornym okresie, za jaki została zobowiązana do zwrotu zasiłku chorobowego, przebywała na zwolnieniu lekarskim i zaświadczenia o zdolności do pracy nie posiadała, co narusza przepisy prawa i świadczy bezprawności postępowania powódki, przez cały okres sporny, gdyż powódka pełniła funkcję członka zarządu pozwanego stowarzyszenia, bezprawne było również postępowanie pozwanego pracodawcy od 16 10 2014. . tj. od kiedy pracodawca wiedział, że powódka jest niezdolna do pracy, a pracę świadczy, pracodawca winien był podjąć niezwłocznie czynności odmawiające dopuszczenia pracownika do wykonywania pracy, a czynności takich nie podjął i odpowiada za swoje zaniechanie w tym przedmiocie.

Odpowiedzialność pozwanego w sprawie niniejszej wynika zatem z niedochowania warunków umowy o pracę i niezgodności zaniechania pracodawcy z art. 229 §4 k.p.

Roszczenie dochodzone przez powódkę nie jest roszczeniem wynikającym stricte ze stosunku pracy. Odpowiedzialność pracodawcy co do zasady wynika z nienależytego wykonania umowy o pracę, jednak jest to odpowiedzialność cywilnoprawna (odpowiedzialność kontraktowa), której podstawę prawną stanowi art. 471 Kodeksu cywilnego. W myśl tego przepisu dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z powyższego wynika, że przesłankami odpowiedzialności kontraktowej dłużnika są: 1) niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, będące następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność; 2) szkoda po stronie wierzyciela; 3) związek przyczynowy między zdarzeniem w postaci niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a szkodą. Powołany powyżej art. 471 Kodeksu cywilnego kreuje domniemanie winy po stronie dłużnika w każdym przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Dlatego też to na dłużniku, który chce się uwolnić od odpowiedzialności, ciąży obowiązek udowodnienia, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie odpowiada. Jest to konsekwencja podstawowej reguły dowodowej funkcjonującej w procesie cywilnym, którą ustanawia art. 6 k.c. W myśl powołanego wyżej przepisu ciężar udowodnienia faktu (faktu, mającego dla rozstrzygnięcia istotne znaczenie) spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

Strony łączył stosunek pracy, który jest stosunkiem dwustronnie zobowiązującym, pracownika do świadczenia pracy, a pracodawcę do umożliwienia pracy pracownikowi i zapłaty wynagrodzenia w granicach przewidzianych granicami prawa.

Pracodawca ponosi w niniejszej sprawie odpowiedzialność względem pracownika na zasadach ogólnych kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej z Kodeksu cywilnego (art. 471 Kodeksu cywilnego w związku z art. 300 Kodeksu pracy).

Art. 415 kodeksu cywilnego stanowi, iż kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Pracodawca ponosi odpowiedzialność w sprawie niniejszej również na zasadzie deliktu, gdyż zaniechanie czynności zmierzających do niedopuszczenia pracownika do pracy stanowi delikt w rozumieniu art. 415 k.c. jako zachowanie bezprawne i powodujące zagrożenie dla zdrowia pracownika, zachowanie to również pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym do szkody, gdyż, gdyby pracodawca nie dopuścił powódki do pracy, nie zostałaby ona zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego.

Art. 361 § 1 k.c. stanowi , iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko **za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.**

§ 2. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

W sprawie zachodzi zatem adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem pracodawcy – zaniechaniem czynności niedopuszczających powódki do pracy zgodnie z art. 229 kodeksu pracy , a szkodą w postaci konieczności zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego przez powódkę za okres od 16 10 2014r. z uwagi na świadczenie pracy w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim za przyzwoleniem pracodawcy od 16 10 2014r.

Art. 362 k.c. stanowi , iż jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Powódka ponosi odpowiedzialność za szkodę i za ten okres od 16 10 2014r. za powstałą szkodę , gdyż wykonując swoje obowiązki również jako członek zarządu wykonywała także czynności z zakresu prawa pracy , w związku z czym nie może zasłaniać się niewiedzą . Zeznania składane przez powódkę w niniejszym postępowaniu zawierające twierdzenia, że powódka wykonywała pracę na zwolnieniu lekarskim na wyraźną prośbę pozwanego, który wiedział o tym, że przebywa ona na zwolnieniu lekarskim nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym aż do 16 10 2014r. Z dokumentów złożonych do akt sprawy nie wynika, aby stowarzyszenie wiedziało wcześniej przed dniem 16 października 2014 r. o zwolnieniu lekarskim powódki. Samo przedłożenie zaświadczenia o ciąży nie ma w tej sprawie żadnego znaczenia, albowiem ciąża nie jest stanem chorobowym i z samego faktu bycia w ciąży nie wnioskuje się o tym, że kobieta przebywa na zwolnieniu lekarskim. W ocenie sądu powódka świadomie i celowo podjęła się świadczenia pracy przebywając na zwolnieniu lekarskim, co zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem zapadłym w sprawie o sygn. akt (...)

Dlatego też , mając na uwadze fakt , iż powódka w spornym okresie była jednocześnie członkiem zarządu pozwanej , również odpowiedzialnym za prawidłowość czynności z zakresu prawa pracy i umów o pracę , **sąd przyjął odpowiedzialność za szkodę od dnia 16 10 2014r. do 12 11 2014r. pomiędzy stronami po połowie .** Jak wynika z zaświadczenia o pobranych zasiłkach za okres od 16 10 2014 do 12 11 2014r. / k. 47 akt (...)/powódka pobrała kwotę 2803, 92 zł , a zatem pozwany odpowiada do kwoty 1401 , 96 zł .

Powódka powołując się w niniejszej sprawie również na bezpodstawne wzbogacenie nie może żądać zwrotu kwoty na tej podstawie. Co prawda świadczenie pracy przez powódkę było świadczeniem nienależnym zgodnie z art. 410 § 2 k.c., który stanowi, że świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia. Jednakże zgodnie z **art. 411 pkt 1 k.c. nie można żądać zwrotu świadczenia jeżeli spełniający świadczenie wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany**, chyba że spełnienie świadczenia nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu albo w celu uniknięcia przymusu lub w wykonaniu nieważnej czynności prawnej.

Powódka wiedziała, że świadczenie pracy na zwolnieniu lekarskim jest niezgodne z prawem, a mimo to pracę świadczyła dlatego też, nie może żądać zwrotu kwoty z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia.

Jednocześnie sąd zważył, iż roszczenie powódki nie jest przedawnione.

Art. 118 kodeksu cywilnego stanowił w spornym okresie , iż jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Art. 442¹. § 1. Roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu **z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się albo przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.** Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

§ 2. Jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

§ 3. W razie wyrządzenia szkody na osobie, przedawnienie nie może skończyć się wcześniej niż z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

§ 4. Przedawnienie roszczeń osoby małoletniej o naprawienie szkody na osobie nie może skończyć się wcześniej niż z upływem lat dwóch od uzyskania przez nią pełnoletności.

Szkoda w sprawie niniejszej powstała dopiero po wydaniu wyroku sądu w sprawie (...) i spełnieniu świadczenia wynikającego z wyroku w tej sprawie .

Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) w G. na rzecz powódki E.B. kwotę 1401, 96 zł tytułem odszkodowania / połowa kwoty zasiłku za okres od 16 10 2014 do 12 11 2014r./ wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23.10.2018 r. do dnia zapłaty tj od dnia doręczenia pozwu pozwanemu . Należna kwota od dnia 16 października 2014 r. do końca okresu wyniosła zgodnie z wyliczeniami dokonanyymi w aktach sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych 2803, 92 zł . W związku z tym, że powódka świadomie wykonywała pracę będąc na zwolnieniu lekarskim, a pozwany świadomie dopuszczał powódkę do pracy Sąd obciążył tą kwotą strony po połowie. Z powyższych względów orzeczono na podstawie art. 471 k.c. w związku z przepisami powołanymi powyżej , w szczególności z art. 361 kc i art. 362 kc w związku z art. 300 kodeksu pracy . Jak wyżej wskazano podstawą odpowiedzialności może być również przepis art. 415 kc z uwagi na bezprawność zaniechania pracodawcy .

O odsetkach sąd orzekł na mocy art. 481 k.c. w zw. z art. 300 k.p. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeśli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z § 2 tegoż przepisu, jeśli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

W pozostałym zakresie powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu o czym orzeczono w punkcie II wyroku, albowiem pozwany nie miał świadomości o przebywaniu powódki na zwolnieniu lekarskim do dnia 16 października 2014 r., a zatem nie miał możliwości zareagowania i niedopuszczenia powódki do pracy w szczególnej sytuacji pełnienia przez powódkę funkcji członka zarządu i zajmowania się jedynie przez powódkę czynnościami formalnymi związanymi z obiegami dokumentów i współpracą z biurem rachunkowym . Za okres ten pozwany nie ponosi odpowiedzialności za szkodę .

Mając na uwadze, iż powódka wygrała proces jedynie w niewielkiej części, Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. zasądził od powódki E. B. na rzecz pozwanego (...) w G. kwotę 2349 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W punkcie IV wyroku Sąd zasądził od pozwanego stowarzyszenia na rzecz powódki E.B. kwotę 351 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, koszty zostały stosunkowo rozdzielone.

W punkcie V wyroku, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego stowarzyszenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku kwotę 71 zł tytułem opłaty od pozwu , co do części , w jakiej powódka

wygrała , od której powódka była zwolniona z mocy ustawy z mocy art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 96 pkt 4 ustawy z uwagi na fakt, iż powódka była zwolniona od obowiązku uiszczenia opłaty, opłata ta obciąża stronę pozwaną stosując odpowiednio przepisy o kosztach procesu.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 477² § 1 k.p.c. Sąd ma obligatoryjny obowiązek nadać wyrokowi zasądzającemu należność pracownika rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika. Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w punkcie VI niniejszego wyroku.